

BIULETYN

CZYTELNIA
REGIONALNA
516

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA 21.04.2001 r.

Z REGIONU

▣ Związkowe Spotkanie Wielkanocne

- 9 kwietnia 2001 r.

Tradycyjne związkowe spotkanie wielkanocne odbyło się tym razem nie w siedzibie Zarządu Regionu, ale w Delegaturze Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego przy ul. Żeromskiego 53. W spotkaniu uczestniczyli związkowcy oraz pracownicy delegatury UW. Gospodziami imprezy i zarazem przewodnikami tej skromnej uroczystości byli J.E. Ks. Biskup Jan Chrapek Ordynariusz Diecezji Radomskiej oraz Wojewoda Mazowiecki Antoni Pietkiewicz.

▣ Interwencje

(z prac Komisji Interwencji ZR)

Jan Kupiec uczestniczył jako pełnomocnik:

- 4.04.2001 r. w drugiej z kolei rozprawie przed Sądem Pracy w Radomiu z powództwa likwidatora ZPOZ "Przychodnie Radomskie" jako pełnomocnik pracownicy o zwrot wypłaconej odprawy pieniężnej. Rozprawa odroczone do 25.05.2001 r.

- 5.04.2001 r. w trzeciej z kolei rozprawie przed Sądem Pracy w Radomiu jako pełnomocnik pracownicy BGŻ o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne. Rozprawa odroczone do 5.06.2001 r.

Z PRAC KK

KOMUNIKAT

26 marca 2001 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Prezydium spotkało się z przedstawicielami Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ "Solidarność". Omawiano problemy szkolnictwa wyższego i nauki - w tym losy projektu ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym", przygotowanego siłami sekretariatu a zgłoszonego jako projekt poselski. Niestety, projekt nie wszedł pod obrady. Dużym problemem są finanse. Negatywnie oceniono budżet na rok bieżący, wyrażając nadzieję na realizację kilkuletnich programów, które pozwoliłyby uzdrowić sytuację.

Pozytywnie zaopiniowano plik projektów rozporządzeń placowych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Rady Ministrów obejmujących pracowników państwowych i samorządowych.

Omawiano również przygotowania do najbliższego posiedzenia Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" i sprawy międzynarodowe.

KOMUNIKAT

9 kwietnia 2001 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Koledze Adamowi Najbertowi

najserdeczniejsze wyrazy współczucia

z powodu śmierci

Ojca

składają

Przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

KZ NSZZ „Solidarność” Pracowników PKP

Prezydium KK pozytywnie zaopiniowało projekt zmiany rozporządzenia MPiPS w sprawie zasad udzielania pożyczek z Funduszu Pracy, wysokości stopy procentowej oraz warunków spłaty. Zarazem Prezydium wniosło o podobne obniżenie stopy, wydłużenie karencji terminu spłaty na pożyczki dla bezrobotnych oraz utworzenie funduszu gwarancyjnego w celu zabezpieczenia spłat pożyczek dla bezrobotnych z Funduszu Pracy. Pozytywnie zaopiniowano również projekt zmiany rozporządzenia rady Ministrów w sprawie określenia maksymalnej części aktywów otwartego funduszu emerytalnego, jaka może być ulokowana w poszczególnych kategoriach lokat oraz poselski projekt zmiany ustawy (druk nr 2729) o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej.

W przyjętym stanowisku wyrażono niepokój działaniami Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji prowadzonymi do monopolizacji rynku telewizyjnego przez jedną opcję polityczną i świątopoglądową. Administracyjne działania KRRiT wobec telewizji ojców Franciszkanów – nie przyznawanie nowych częstotliwości, sposób rozpatrywania wniosków w sprawie zmiany nazwy i zwiększenia limitu reklamowego – sprawiają wrażenie konsekwentnych szykan. Prezydium zwróciło się do parlamentarzystów AWS oraz do Premiera RP o podjęcie działań przywracających rzeczywisty pluralizm rynku medialnego. Prezydium postanowiło wystąpić do Ministra Sprawiedliwości o zmianę punktu 20 Załącznika nr 3 do rozporządzenia z dnia 21 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego. Wymaga ono w piskania w owe rejestry wszystkich związkowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną i jako takie – zdaniem Prezydium – pozostaje w sprzeczności z art. 51 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 o KRS.

Na stanowisko koordynatora do spraw kobiet powołano panią Danutę Wojdat. Omawiano sytuację w AWS oraz sprawy związane z Tygodnikiem Solidarność.

*Kajus Augustyniak
Rzecznik prasowy KK*

Stanisławowi Iwanickiemu

Posłowi na Sejm III RP
wyraży głębokiego współczucia
z powodu śmierci

Teściowej

składają

Przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Dyrektor Biura Poselskiego Waldemar Woźniak

INFORMACJE * WSKAŹNIKI

□ Z GUS

Według informacji GUS-u produkcja przemysłowa w lutym bieżącego roku spadła o 2,7% w stosunku do stycznia i o 0,1% w stosunku do jej poziomu w styczniu, w roku ubiegłym. W krajach Unii Europejskiej w styczniu 2001 r. odnotowano spadek produkcji w wysokości 1,9%.

Ceny towarów i usług w lutym 2001 r. wzrosły w stosunku do cen w styczniu o 0,1%, a w stosunku do cen w lutym 2000 r. o 0,6%. W krajach Unii Europejskiej ceny konsumpcyjne w lutym br. były o 0,6% wyższe, a w stosunku do cen z lutego roku ubiegłego o 2,6% wyższe.

Zatrudnienie w przedsiębiorstwach (w kraju) zmalało w lutym br. o 2,4% w porównaniu do lutego ubiegłego roku i wynosi obecnie 5 mln 188,7 tys. osób. Stopa bezrobocia w lutym wzrosła z 15,6% w styczniu i 14,6% w lutym 2000 r. do 15,8% w lutym tego roku. W handlu detalicznym sprzedaż spadła w miesiącu lutym br. o 5,5%.

Przewiduje się, w związku ze spadkiem zasobów finansowych gospodarstw domowych spadek inflacji w marcu 2001 r. do poziomu 6,0%. Odnotowuje się również spadek nakładów na inwestycje – w przemyśle przetwórczym wyniósł on 4,0% w stosunku do najmniej korzystnego dotychczas roku 1999.

□ Zasiłek dla bezrobotnych.

Od 1 marca do 31 sierpnia 2001 r. wysokość zasiłku dla bezrobotnych wynosi 461,90 zł (MPiPS obwieszczenie z dnia 8.02.2000 r.; MP nr 6 poz. 103, na podstawie art. 24 ust. 6b ustawy z 14.12.1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu - Dz.U. nr 6z 2001 r. poz. 56).

Z SENATU

Senatorowie AWS poprawiają ustawę o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu 6 kwietnia w Senacie odbyła się debata, której tematem była nowelizacja mająca na celu cofnięcie niekorzystnych dla mieszkańców regionów dotkniętych wysokim bezrobociem strukturalnym zmian ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, a w szczególności praw do zasiłków przedemerytalnych w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych.

Projekt nowelizacji opracowała grupa senatorów AWS, w skład której wchodzi senator Zdzisław Maszkiewicz i on też przedstawił projekt. Chodziło w nim m.in. o to, że od 1 stycznia 2001 r. zmienione zostały przepisy w zakresie nabywania uprawnień do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego. W przekonaniu wnioskodawców, wprowadzone zmiany mogą powodować nieuzasadnione pogorszenie warunków życia osób, których sytuacja życiowa i tak często jest bardzo trudna.

Dlatego też w projekcie nowelizacji proponuje się, aby:

1. przywrócić Radzie Ministrów uprawnienie do przyznawania bezrobotnym zamieszkałym w powiatach (gminach) zagrożonych strukturalną recesją prawa do zasiłku przedemerytalnego w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych;
2. przywrócić prawo do zasiłku przedemerytalnego w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych osobom niezamieszkałym w powiatach (gminach) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, jeżeli stosunek pracy z tymi osobami został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy;
3. przywrócić zasadę, zgodnie z którą do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego zaliczany jest okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych;

4. przywrócić zasadę, iż prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego nie będzie zawieszane, jeżeli zainteresowana osoba podejmuje zatrudnienie w ograniczonym, określonym w ustawie, zakresie.

Ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu została znowelizowana ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela, ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawy o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy, ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej.

Ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu w zmienionym na niekorzyść ww osób brzmieniu obowiązuje od 1 stycznia 2001 r.

Oto wystąpienie senatora Zdzisława Maszkiewicza:

“Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Przypał mi dziś w udziale zaszczyt, a jednocześnie i obowiązek przedstawienia państwu propozycji zmian ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, zaaprobowanych i uzupełnionych przez senackie komisje: Komisję Ustawodawczą oraz Komisję Rodziny i Polityki Społecznej.

Od 1 stycznia 2001 r. zmienione zostały przepisy w zakresie nabywania uprawnień do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego. Proponowana przez nas nowelizacja ma na celu cofnięcie zmian niekorzystnych dla mieszkańców regionów dotkniętych wysokim bezrobociem strukturalnym, co w szczególności dotyczy praw do zasiłków przedemerytalnych w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, w swoim dotychczasowym brzmieniu, została znowelizowana ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela, ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawy o oznaczaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy, ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz

ustawy o zmianie niektórych ustaw, związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej.

W naszym, to jest członków Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, przekonaniu wprowadzone wtedy zmiany powodują nieuzasadnione pogorszenie warunków życia osób, których sytuacja życiowa i tak często jest bardzo trudna. Dlatego też w projekcie nowelizacji proponuje się między innymi wprowadzić następujące zmiany.

Po pierwsze, przywrócić Radzie Ministrów uprawnienie do przyznawania bezrobotnym zamieszkałym w powiatach, gminach, zagrożonych strukturalną recesją prawa do zasiłku przedemerytalnego w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych.

Po drugie, przywrócić prawo do zasiłku przedemerytalnego w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych osobom niezamieszkałym w powiatach, gminach, uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, jeżeli stosunek pracy z tymi osobami został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w okresie nie dłuższym niż trzy miesiące z co najmniej stu pracownikami wykonującymi pracę na terenie jednego powiatowego urzędu pracy.

Po trzecie, przywrócić zasadę, zgodnie z którą do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego zaliczany jest okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Po czwarte, przywrócić zasadę, iż prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego nie będzie zawieszane, jeżeli zainteresowana osoba podejmuje zatrudnienie w ograniczonym, określonym w ustawie, zakresie.

Szanowni Państwo! Nowe brzmienie art. 37i ust. 4 ustawy umożliwi Radzie Ministrów przyznanie bezrobotnym prawa do zasiłku przedemerytalnego podwyższonego do 160% kwoty zasiłku oraz do stypendium bez względu na ogólny warunek zamieszkania w powiatach czy gminach uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym. Samo wprowadzenie do ustawy tego upoważnienia dla Rady Ministrów nie powoduje skutków finansowych. Skutki takie wystąpią w przypadku podjęcia decyzji o wykonaniu tego upoważnienia. W konsekwencji również ich

wysokość zależeć będzie od decyzji Rady Ministrów. Wprowadzenie do art. 37j nowego ustępu w proponowanym brzmieniu spowoduje rozszerzenie prawa do zasiłku przedemerytalnego w podwyższonej wysokości 160% dla około stu tysięcy osób. Spowoduje to koszt około 300 milionów zł w następnym roku budżetowym.

Wprowadzenie zmiany art. 37l ust. 1, polegającej na przywróceniu zasady zaliczania do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego okresu aktualnie pobieranego zasiłku, spowoduje rozszerzenie grupy osób uprawnionych do świadczeń o około dwa i pół tysiąca osób rocznie, co spowoduje koszt od 30 do 50 milionów zł w 2001 r.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Nowelizacja ta ma, zdaniem senatorów członków Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, naprawić ograniczenia, jakie powstały w grudniu ubiegłego roku. Ograniczono wtedy prawo do nabywania uprawnień do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego przez mieszkańców regionów dotkniętych wysokim bezrobociem strukturalnym. Obie komisje uważają, że istniejącej tam ludzkiej biedy nie można jeszcze powiększać. Świadczenia ograniczone nowelą z 22 grudnia są często jedyną szansą na osiągnięcie choćby minimum socjalnego przez wiele polskich rodzin, jedyną szansą na uratowanie choćby resztek godnego życia społecznego, szansą nie tylko dla poszczególnych zasiłkobiorców, ale i całych rodzin. Dlatego też cofnięcie niekorzystnych skutków wspomnianych zmian legislacyjnych uważamy za rozwiązanie zgodne z zasadą sprawiedliwości i solidarności społecznej.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! W imieniu Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej wnoszę o przyjęcie przez Senat jednolitego załączonego projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu wraz z projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej tego projektu ustawy, druk nr 582S. Dziękuję za uwagę."

Logika prawnika czyli na pograniczu absurdu

W naszej rubryce rzeczy śmiesznych a niespodziewanych pisaliśmy już dziwactwach polskich organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Tym razem zajmijmy się tym jak prawnicy głupieją w obliczu tzw. wielkiej polityki.

Tematu do rozważań dostarczyły nam najświeższe decyzje polskich prokuratorów i sędziów.

Nie chodzi przy tym np. o podważanie zasady niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, ale o tzw. "luzy w mózgu".

□ Pocalunek Judasza – czyli kto ma prawo do religijnego gestu?

Pierwszym dowodem na bardzo niski poziom zajęć z logiki na polskich studiach prawniczych jest decyzja prokuratury w Ostrzeszowie, że prezydencki minister Marek Siwiec nie zostanie oskarżony o znieważenie głowy obcego państwa oraz obrazę uczuć religijnych

Przypomnijmy, że chodzi o tzw. sprawę kaliską. 17 września 1997 r. na stadionie miejskim w Ostrzeszowie, minister Kancelarii Prezydenta RP Marek Siwiec, wysiadając z helikoptera, ucałował ziemię. Sceny te zobaczyliśmy dopiero trzy lata później w reklamie wyborczej przygotowanej przez sztab elekcyjny Mariana Krzaklewskiego. Na filmie można było zobaczyć, jak Kwaśniewski pyta Siwca: "Czy minister Siwiec ucałował już ziemię kaliską?". Po ucałowaniu ziemi Siwiec wykonał też znak krzyża.

Śledztwo w tej sprawie wszczęła Prokuratura Rejonowa w Ostrzeszowie na podstawie ponad tysiąca wniosków, jakie wpłynęły do prokuratury od osób prywatnych i organizacji społecznych. Śledztwo objęło jednak wyłącznie ministra Siwca, bowiem zgodnie z konstytucją prezydent może odpowiadać jedynie przed Trybunałem Stanu. Wczoraj ostrzeszowscy prokuratorzy umorzili śledztwo. "Przyczyną (...) było stwierdzenie w przedmiotowym zdarzeniu braku znamion czynu zabronionego". Zdaniem nadrzędnej prokuratury w Kaliszu prokuratury o znieważeniu Papieża lub obrazie uczuć religijnych można by mówić wtedy, gdyby popeł-

niono te czyny jedynie z winy umyślnej". Prokuratura stwierdziła w specjalnym komunikacie, że "nie można uznać, aby uczynienie znaku krzyża i ucałowanie ziemi przez towarzyszącego prezydentowi ministra zostało dokonane z zamiarem znieważenia Papieża bądź obrazy uczuć religijnych".

Idiotyzm takiego rozumowania jest aż wkurzający. Bo okazuje się, że komunista, ateista, a więc człowiek, który przez sam fakt wyznawania określonej totalitarnej ideologii sam wyłączył się ze wspólnoty katolickiej – no, ale czego się nie robi dla stołka czy żłobu – może używać zupełnie bezkarnie gestów rytualnych zastrzeżonych dla chrześcijan (znaku krzyża).

To jeszcze nic! Bo prokurator nie zauważa na taśmie filmowej tego, że robi to "dla jaj". Ślepotą czy brakiem logiki? A może i jedno i drugie, bo oto po znaku krzyża następuje kolejny gest jednoznacznie kojarzący się "z czymś" katolickiej części społeczeństwa – ucałowanie ziemi, takie jakie od początku pontyfikatu, przy wysiadaniu z samolotu, jest "znakiem firmowym" papieża Jana Pawła II.

I znów gest taki z niczym się prokuratorowi nie kojarzy. Zwłaszcza wtedy, kiedy Siwiec robi go wysiadając z helikoptera – a więc statku powietrznego!

Nie wiemy, kto uczył ostrzeszowskiego prokuratora na studiach prawniczych logiki, ale albo robił to źle, albo prokurator na zajęciach po prostu spał. Bo w prostym rachunku prawdopodobieństwa wynika, iż "nieumyślne" wykonanie po sobie dwóch jednoznacznie religijnych gestów jest niemożliwe. Zwłaszcza jeśli robi je jeden z SLD zachęcany do tego przez byłego "młodego" z PZPR. Z rachunku prawdopodobieństwa wynika, że jeśli małpie da się do dyspozycji nieskończenie dużo czasu i maszynę do pisania, to stukając na chybił trafił w klawisze może ona kiedyś napisać nawet "Trylogię" Sienkiewicza.

Tyle samo potrzebowałby też SLD-owiec Siwiec, by np. oganiając się przed muchami i jednocześnie podskakując wykonać przypadkowo znak krzyża, a potem uklęknąć i pocalować ziemię. I do wysnucia takiego logicznego wniosku nie trzeba 5 lat studiów prawniczych.

Dlatego, biorąc pod uwagę predyspozycje umysłowe i psychologiczne, w konkurencji pisania "Trylogii" na chybił trafił większe szanse niż pro-

➤ kuratorowi z Ostrzeszowa czy Kalisza dajemy jednak małą.

□ Gdy sędzia myśli – budzą się upiory.

Hiszpański XIX –wieczny malarz Francesco Goya stworzył swego czasu słynny cykl grafik pt. "Gdy rozum śpi, budzą się upiory". Ukazał tam m.in. okropieństwa wojny, nietolerancję, niesprawiedliwość i inne "dzieła" człowieka.

Upiory związane z uśpieniem lub co gorsza nagłym przebudzeniem ludzkiego mózgu stanęły nam jako żywo przed oczyma, gdy ujrzeliśmy w TVP jak warszawski sąd okręgowy odroczył bez terminu rozpoczęcie procesu gen. Czesława Kiszczaka oskarżonego o przyczynienie się do śmierci górników z pacyfikowanych w stanie wojennym kopalń.

Dlaczego? To proste - sąd bowiem zastanawia się, czy sprawa nie uległa przedawnieniu!

Problem w tym, że o takie zastanowienie nikt się do sędziego nie zwracał.

Sędzia, który postanowił się wykazać "inicjatywą", logicznym myśleniem i ogólną sprawnością szarych komórek, nazywa się Marek Sobkowicz.

Jego nadaktywność jest tym bardziej jaskrawa, iż Kiszczak oskarżany jest o to, że "sprowadził powszechne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia" górników, wysyłając pierwszego dnia stanu wojennego tajny szyfrogram i przekazując dowódcom MO przygotowującym się do pacyfikowania strajkujących kopalń swoje uprawnienia do wydania rozkazu użycia broni już od 1992 r. W Kopalni Wujek zginęło przez jego tajny szyfrogram w grudniu 1981 r. dziewięciu górników.

Sprawę Kiszczaka wyłączono z katowickiego procesu członków plutonu specjalnego i ich dowódców. W 1996 r. w Warszawie został niewinny, ale po apelacji prokuratury i oskarżycieli posiłkowych ma być znów sądzony. Sprawa nie może ruszyć od maja 1998 r.

Poprzednio obrońcy Kiszczaka stosowali rozmaite kruczki prawne, by opóźnić lub całkowicie uniemożliwić osadzenie byłego szefa komunistycznego MSW. Najpierw sądy rozstrzygnąć musiały więc, iż Kiszczak odpowiadać może przed sądem powszechnym, a nie tylko przed Trybunałem Stanu (maj 2000 r.).

Gdy sędzia Marek Sobkowicz zapytał o nową kwestię - przedawnienie zarzutu, to zaskoczył tym nie tyl-

ko prokuratora, ale nawet i obrońcę Kiszczaka.

Prokuratura twierdziła, że przedawnienia nie upłynęła i przypada dopiero na 1 stycznia 2005 r., gdyż od 1995 r. obowiązuje ustawa (włączona do kodeksu karnego z 1997 r.), według której termin przedawnienia przestępstw przeciwko życiu, zdrowiu, wolności lub wymiarowi sprawiedliwości popełnionych przez funkcjonariuszy publicznych w latach 1944-89 liczy się od 1 stycznia 1990 jeśli przed tą datą nie postawiono im żadnych zarzutów. Przestępstwo zarzucone Kiszczakowi ma dziesięcioletni termin przedawnienia, wydłużony o pięć lat, zdaniem prokuratury ponieważ postępowanie przeciwko niemu wszczęto po 1990 r. Decyzję w sprawie gen. Kiszczaka warszawski sąd ma podjąć 25 kwietnia na specjalnym posiedzeniu.

Temida potrafi być więc groźna "dla otoczenia", nie tylko dlatego, że jest ślepa, ale czasami również z tego powodu, że zaczyna zadawać sama sobie głupie pytania.

I to by było na tyle.

NASZE PRAWO

(z materiałów MPiPS i orzecznictwa SN)

Rozwiązanie umowy o pracę

Przyczyną niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę z winy pracownika jest czyn pracownika, który wypełnia znamiona jednego z przepisów zawartych w art. 52 § 1 pkt 1 - 3 kodeksu pracy.

Należy odróżnić zawinione przez pracownika rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia od rozwiązania tej umowy wskutek ważkich przyczyn, stanowiących z reguły zdarzenia niezależne od jego woli np. choroba.

Zgodnie z art. 52 § 1 pkt 1 - 3 pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie:

1. ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych,
2. popełnienia przez pracownika w czasie trwania umowy o pracę przestępstwa, które

➤ uniemożliwia dalsze zatrudnianie go na zajmowanym stanowisku, jeżeli przestępstwo jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem,

3. zawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku.

Według orzecznictwa Sądu Najwyższego ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych zachodzi wówczas, gdy jego działanie lub zaniechanie cechuje wina umyślna lub rażące niedbalstwo. Jeżeli zarzut ciężkiego naruszenia obowiązków pracownika polega na naruszeniu obowiązku dbałości o mienie zakładu pracy przy badaniu jego zasadności trzeba uwzględnić przesłankę podmiotową - stopień winy pracownika a także przesłankę przedmiotową w postaci skutków tego naruszenia i wysokości powstałej szkody. W postępowaniu przed sądem pracy można powoływać wszelkie środki dowodowe w celu wykazania stanu nietrzeźwości pracownika w określonej dacie uzasadniającego niedopuszczenie go do pracy lub odsunięcie od wykonywania pracy i uprawniającego zakład do zastosowania innych prawem przewidzianych sankcji.

Z orzecznictwa SN wynika, że wprowadzie pracownik nie ma obowiązku poddania się na żądanie np. portiera badaniu czy użyciu probierza trzeźwości, to jednak odmowa poddania się takiemu badaniu nie lepsza sytuacji pracownika, bowiem z reguły trzeźwy pracownik nie ma interesu, by odmówić użyciu probierza trzeźwości (wyrok SN z 24 maja 1985 r.). Obowiązek pracownika zachowania trzeźwości w czasie pracy należy do jego podstawowych obowiązków i ciąży na nim nie tylko, gdy wykonuje on pracę w siedzibie zakładu ale również gdy przebywa w jakimkolwiek innym miejscu w czasie przeznaczonym na wykonywanie pracy. Nawet jednorazowa nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy może zależnie od okoliczności konkretnego przypadku stanowić ciężkie narusze-

nie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Wykorzystanie przez pracownika przysługujących mu dni wolnych od pracy bez uzgodnienia z zakładem pracy stanowi ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Przestępstwo może być przyczyną rozwiązania umowy o pracę, gdy jest oczywiste lub zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem a ponadto gdy popełnienie jego uniemożliwia dalsze zatrudnianie pracownika na zajmowanym stanowisku. Popełnienie przez pracownika wykroczenia nie stwarza podstaw do rozwiązania umowy. Niemożność dalszego zatrudnienia pracownika z powodu popełnionego przez niego przestępstwa (zbrodni lub występku wg kodeksu karnego) nie może być utożsamiana z jego fizyczną nieobecnością w pracy spowodowaną tymczasowym aresztowaniem lub odbywaniem kary pozbawienia wolności. W art. 52 § 1 pkt 2 chodzi o to, aby skutek prawny popełnionego przestępstwa godził w istotny prawem chroniony interes pracodawcy. Aby ustalić niemożność dalszego zatrudniania należy uwzględnić całokształt okoliczności konkretnego przypadku tzn. wysokość szkody, pobudki sprawcy, rodzaj popełnionego przestępstwa, charakter wykonywanej funkcji lub zajmowanego stanowiska.

Popełnione przez pracownika przestępstwo jeżeli jest oczywiste może być przyczyną niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę. Oczywistość może być stwierdzona w dwojaki sposób: na podstawie prawomocnego wyroku sądu karnego lub na podstawie takiej oceny konkretnego wypadku, która nie pozostawia żadnych wątpliwości co do wyniku przyszłego postępowania karnego.

Utrata uprawnień musi być zawiniona przez pracownika i powinna odnosić się do uprawnień koniecznych tj. wymaganych przez obowiązujące prawo do wykonywania pracy na konkretnie oznaczonym stanowisku lub dla wykonywania zawodu. Cechą charakterystyczną tej przyczyny jest to, że utrata

uprawnień może nastąpić w wyniku czynu popełnionego jeszcze przed powstaniem stosunku pracy, w czasie wolnym od pracy o ile skutki tego czynu ujawnią się w okresie obowiązywania umowy o pracę. Możliwość rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z tej przyczyny zachodzi wtedy, gdy obowiązujący przepis prawa uzależnia dopuszczalność wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku od posiadania szczególnych uprawnień zawodowych stwierdzonych dyplomem ukończenia studiów, aktem administracyjnym zezwoleniem właściwych organów. Można utracić uprawnienie do wykonywania pracy na określonym stanowisku także przez popełnienie czynu nieetycznego.

Tryb niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika. Zgodnie z art. 30 §1 pkt 1 kodeksu pracy rozwiązanie następuje przez oświadczenie woli pracodawcy złożone pracownikowi na piśmie z podaniem przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy. Rozwiązanie następuje niezwłocznie po złożeniu oświadczenia. Pracodawca

może złożyć takie oświadczenie w terminie miesiąca od powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej rozwiązanie umowy. Oświadczenie złożone pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę jest złożone pracownikowi z chwilą, gdy doszło do niego w taki sposób, iż mógł się zapoznać z jego treścią, chociaż tego nie uczynił (wyr. SN z 16.03.1995 r.).

Przyczyna uzasadniająca rozwiązanie przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być precyzyjnie określona. Od jej podania ustawodawca uzależnił ważność złożonego przez pracodawcę oświadczenia woli. Kodeks pracy zobowiązuje do podawania w oświadczeniu składanym przez pracodawcę pouczenia o przysługującym pracownikowi prawie odwołania się do sądu pracy. Pouczenie to ma charakter jedynie instrukcyjny. Brak takiej informacji może uzasadniać rozpatrzenie odwołania pracownika od wypowiedzenia lub rozwiązania bez wypowiedzenia, wniesionego do sądu w spóźnionym terminie.

APEL O POMOC

Nazywam się Marek Wrzosek. Zwracam się z prośbą o pomoc w zgromadzeniu środków finansowych na leczenie.

Zachorowałem na stwardnienie rozsiane. Jedyny skuteczny lek - interferon beta. Jest bardzo drogi. Dwuletnia kuracja wyniesie około 75 tys. zł. Lekarze twierdzą, że u mnie teraz jest największa szansa na zahamowanie rozwoju choroby, gdyż nie ma trwałych zmian w układzie ruchowym.

Nie mam pieniędzy, mam tylko wielką nadzieję, że są dobrzy ludzie i przy ich pomocy - uda się powstrzymać chorobę. Dzięki temu jeszcze przez wiele lat byłbym sprawny fizycznie. Mam 35 lat, żonę i dwoje dzieci w wieku 2 i 10 lat. Jestem pracownikiem Z.S.Z., a moja żona jest na zasiłku dla bezrobotnych.

Konto:

Polskie Towarzystwo Stwardnienia Rozsianego.

Kredyt Bank PBI S.A. Oddział w Radomiu 15001647-651-121640009270

z dopiskiem dla Marka Wrzoska.

Za okazaną nam życzliwość i pomoc składam wszystkim serdeczne podziękowanie.

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04

Redakcja: Paweł PODLIPNIAK
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO
.....
egzemplarz bezpłatny